

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. Věry Jachurové a soudce Mgr. Bc. Jana Schneeweise v právní věci

žalobce: **Ing. P. K.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**
sídlem Těšnov 65/17, 110 00 Praha 1

za účasti: **Bc. E. D.**

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 12. 2023, č. j. MZE-70743/2023-12126

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl námitku žalobce podle § 3g odst. 6 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zemědělství“) proti oznámení Státního zemědělského intervenčního fondu, Regionálního odboru Hradec Králové,

pracoviště Svitavy (dále jen „Fond“) o neprovedení aktualizace evidence půdy ze dne 10. 10. 2023, č. j. SZIF/2023/0642818 (dále též „oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy“).

II. Dosavadní průběh řízení a napadené rozhodnutí

2. Výše uvedeným oznámením o neprovedení aktualizace evidence půdy Fond neprovedl ve smyslu § 3g odst. 4 zákona o zemědělství aktualizaci evidence půdy týkající se dílů půdních bloků (dále též „DPB“) ve čtverci X. Ohlašovatelem změny byl žalobce, dotčenými uživateli byly osoba zúčastněná na řízení a společnost Farma Nedvězí, spol. s r.o., IČO: 49810979 (dále jen „společnost Farma Nedvězí“).
3. V rámci řízení byl předložena smlouva o pachtu závodu uzavřená dne 14. 12. 2022 mezi Farmou Nedvězí na straně propachtovatele a žalobcem na straně pachtýře (dále též „smlouva o pachtu“). Součástí smlouvy o pachtu závodu jsou dle přílohy této smlouvy pachtovní smlouvy uzavřené se společností Farma Nedvězí jako pachtýřem a vlastníky předmětných pozemků (jako propachtovateli).
4. Žalobce doložil dne 23. 3. 2023 společně s ohlášením změny rovněž písemnou dohodu odstraňující vzájemný rozpor, uzavřenou mezi jím a společností Farma Nedvězí [jejím jednatelem V. K. (dále jen „V. K.“)] s datem 23. 3. 2023.
5. Fond na základě doloženého spisového materiálu neprovedl aktualizaci evidence půdy ve prospěch žalobce. V odůvodnění oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy uvedl, že není sporu, že mezi společností Farma Nedvězí a žalobcem došlo dne 14. 12. 2022 k uzavření smlouvy o pachtu závodu. Fond se dále zabýval tím, zda pachtovní smlouvy, které mají být vyjmenovány v příloze č. 2 smlouvy o pachtu závodu, byly uzavřeny platně a dospěl k závěru, že kromě smlouvy, kterou uzavřela obec Nedvězí, byly všechny smlouvy mezi vlastníky pozemků a společností Farma Nedvězí uzavřeny platně.
6. Dále se Fond zabýval otázkou, zda byly výpovědi vlastníků pozemků řádně doručeny společnosti Farma Nedvězí a zda byly splněny výpovědní důvody, přičemž dospěl k závěru, že pokud byly výpovědi doručeny osobně jednomu z jednatelů společnosti Farma Nedvězí, došlo k řádnému doručení výpovědi ve smyslu § 162 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „OZ“).
7. Fond s ohledem na to, že všechny pachtovní smlouvy obsahují ujednání, dle kterého „*pachtýř není oprávněn bez předchozího písemného souhlasu propachtovatele předmět pachtu ani jeho část propachtovat (podpachtovat) a ani přenechat do užívání třetí osobě*“, byli vlastníci pozemku oprávněni využít ustanovení § 2334 OZ a vypovědět pacht bez výpovědní doby. Vlastníci formulací uvedenou v pachtovních smlouvách dali jednoznačně najevo, že měli zájem na osobním obhospodařování pozemků společností Farma Nedvězí. Fond pachtovní smlouvy mezi společností Farma Nedvězí a vlastníky pozemků shledal za platně vypovězené. Uzavřel, že osoba zúčastněná na řízení disponuje platným právním důvodem k užívání pozemků na základě nově uzavřených pachtovních smluv.
8. Proti oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy podal žalobce námitku, kterou žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl.
9. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný zdůraznil, že v rámci řízení o aktualizaci evidence půdy ministerstvo ani Fond nejsou oprávněni autoritativně řešit soukromoprávní spory mezi osobami dotčenými evidencí půdy. S odkazem na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2006, č. j. 7 As 26/2005-67 a ze dne 9. 7. 2015, č. j. 3 As

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

187/2014-37 konstatoval, že závazné řešení takového sporu náleží do pravomoci soudů v občanském soudním řízení. Fond musel posoudit, který z podnikatelů pozemky užívá a z jakého právního titulu. Vyřešení této otázky bylo podstatné pro vydání správního rozhodnutí, který z podnikatelů bude do evidence zapsán. Žalovaný poukázal na zákonnou úpravu v § 3g odst. 2 zákona o zemědělství a § 141 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 5 A 142/2013-68.

10. K namítanému účastenství uvedl, že rozhodnutí o aktualizaci evidence půdy je dle § 3g zákona o zemědělství a s odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2009, č. j. 11 Ca 143/2008-35 řízení, které předurčuje výsledek rozhodování o poskytnutí dotace, přičemž dotace mohou být poskytnuty pouze uživateli pozemku. Práva vlastníků pozemků, kteří nechtějí být jako uživatelé sami zapsáni, nejsou předmětem řízení o aktualizaci evidence půdy, a nejsou tedy rozhodnutím správního orgánu nikterak dotčena.
11. Řízení vedené pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 bylo zahájeno ohlášením podaným osobou zúčastněnou na řízení dne 20. 3. 2023, řízení zahájené žalobcem bylo zahájeno 23. 3. 2023 (sp. zn. 23/443/EPU1/0029224). Právní účinky řízení zahájeného žalobcem mohly nastat nejdříve dne 24. 3. 2023, naproti tomu účinky změny řízení zahájeného osobou zúčastněnou na řízení nastaly již 21. 3. 2023. Žalovaný konstatoval, že v řízení zahájeném osobou zúčastněnou na řízení nejsou práva žalobce nijak dotčena. Správní orgán nebyl v pochybnostech ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu, a proto žalovaný shledal lichou námitku, že v řízení zahájeném osobou zúčastněnou na řízení Fond nesplnil povinnost vyplývající z § 36 odst. 3 správního řádu, když nevyzval žalobce k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Přesto žalobci zaslal oznámení o provedení aktualizace evidence půdy ze dne 22. 5. 2023, č. j. SZIF/2023/ 0476738 a oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy ze dne 22. 5. 2023, č. j. SZIF/2023/0476746, a žalobce se tedy mohl seznámit s odůvodněním oznámení, právní argumentací a závěry Fondu, které se vztahovaly k právním titulům doloženým osobou zúčastněnou na řízení a využít je pro svoji argumentaci v řízení zahájeném dne 23. 3. 2023.
12. Ohledně námitky nedostatečného dokazování při zjišťování skutečností rozhodných pro odstoupení od pachtovních smluv žalovaný odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 11. 2023, č. j. 10 A 32/2021-40. Správní orgán má na základě doložených výpovědí učiněných vlastníky pozemků s potvrzením převzetí společností Farma Nedvězí jménem F. V. (dále jen „F. V.“) za dostatečně prokázané doručení podaných výpovědí společnosti Farma Nedvězí. Ohledně smluv uzavřených s obcí Nedvězí není třeba zjišťovat, zda byly řádně vypovězeny, když nebyly ani řádně uzavřeny. Tato skutečnost vyplynula z šetření Fondu.
13. Ohledně postupu města Polička žalovaný poukázal na § 39 odst. 1 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“), z něhož neplyne povinnost zveřejnit záměr obce ukončit pacht na základě skutečnosti vyplývající přímo z ujednání ve smlouvě, která byla uzavřena v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 zákona o obcích a prošla řádným zákonným procesem. Ohledně právního jednání starosty obce upraveného v § 41 odst. 2 zákona o obcích žalovaný odkázal na nález Ústavního soudu ze dne 25. 8. 2015, sp. zn. I. ÚS 2574/14. Závěrem dodal, že usnesení rady, kterým schválila vypovězení pachtovní smlouvy uzavřené se společností Farma Nedvězí bez výpovědní doby, je k nahlédnutí na Obecním úřadu v Poličce. Žalovaný tak neshledal pochybení na straně města Polička při výpovědi pachtovních smluv a má za to, že Fond tuto skutečnost posoudil dostatečně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

14. K poslednímu bodu námitek žalovaný zopakoval, že Fond ani ministerstvo neshledaly důvod pro zpochybňování platnosti smlouvy o pachtu závodu. V této části argumentace ohledně platnosti smlouvy o pachtu závodu jsou námitky nadbytečné, neboť skutečnost, že smlouva o pachtu závodu byla platně uzavřena, není předmětem sporu. Ministerstvo se tak jako Fond kloní k názoru, že v daném případě uzavřením smlouvy o pachtu závodu došlo k porušení čl. III. bodu 3.4. dříve uzavřených pachtovních smluv. Propachtovatelé tak v daném případě byli oprávněni využít právo vypovědět pacht bez výpovědní doby (dle § 2334 OZ), což učinili. Již z jazykového vyjádření § 2334 OZ vyplývá, že toto ustanovení postihuje nejen podpacht, nýbrž jakékoli přenechání propachtované věci jinému k užívání, přičemž není rozhodné, jaký právní titul je k tomu pachtýřem použit. V daném případě je nesporné, že propachtovatelé (vlastníci pozemků) měli zájem na užívání pozemků v jejich vlastnictví konkrétní osobou, přičemž svěřením do užívání osobě jiné smluvně podmínili vydáním svého předchozího písemného souhlasu. Tím, že dotčený uživatel umožnil užívání propachtovaných pozemků žalobci, aniž by tímto předchozím písemným souhlasem disponoval, bezesporu došlo k porušení smluvního závazku a též k naplnění § 2334 OZ.
15. Dle žalovaného pojem uvedený v § 2334 OZ (přenechání jinému k užívání) v sobě obsahuje veškeré možnosti, kdy dojde k užívání předmětu pachtu třetí osobou, a to jak na základě platného právního důvodu nebo bez něj, či na základě specifického úkonu *sui generis*. Žalovaný zdůraznil, že ujednání ve smlouvách zakazují společnosti Farma Nedvězí i uzavření samotného pachtu bez předchozího souhlasu vlastníků pozemků, když výslovně zakazují i „propachtování“ předmětu pachtu. To, že zde není uvedeno sousloví „pachtu závodu“, je zcela irelevantní, jelikož pacht k daným pozemkům může vzniknout jedině na základě smlouvy o pachtu závodu.
16. S právní argumentací žalobce ohledně nemožnosti užití ustanovení § 2334 OZ se žalovaný neztotožnil. Pacht závodu má úpravu speciální, na kterou se obecná úprava nepoužije. Žalovaný uzavřel, že ze strany společnosti Farma Nedvězí došlo k porušení smluvních podmínek vyplývajících z původních pachtovních smluv a na toto porušení je nejbližší aplikovatelné ustanovení § 2334 OZ.

III. Žaloba

17. Žalobce v žalobě shrnul dosavadní průběh řízení a uplatnil osm žalobních bodů. Zdůraznil, že Fond (i žalovaný) věc posoudil v rozporu s veškerou dostupnou judikaturou, a jejich postup je proto nepředvídatelný, a tím pádem nezákonný a dokonce i ústavně nekonformní, v důsledku čehož žalobce v jednání Fondu spatřuje naplnění podmínek odpovědnosti za škodu z nezákonného jednání ve formě nesprávného úředního postupu.
18. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že Fond opomenul velký počet účastníků, které měl do řízení přibrat. Vzhledem k tomu, že zákon o zemědělství neobsahuje žádná speciální ustanovení o účastenství v řízení o provedení aktualizace půdy, se v daném případě užijí obecná ustanovení správního řádu o účastenství. Účastníky předmětného řízení měli být dle názoru žalobce i vlastníci pozemků.
19. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl, že materiálně bylo o předmětu daného řízení rozhodnuto v řízení vedeném pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787, do kterého žalobce nebyl přibrán jako účastník a nemohl v něm uplatňovat svoje procesní práva, přestože se do tohoto řízení ve smyslu § 28 odst. 1 správního řádu přihlásil. Žalobce neměl procesní možnost se proti tomuto postupu správního orgánu řádně bránit, jelikož o jeho nepřibrání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

do řízení v rozporu s § 28 odst. 1 a 2 správního řádu nebylo vydáno usnesení. Nebyl-li žalobce do shora uvedeného řízení přibrán jako účastník, měl Fond tato řízení spojit v souladu s § 140 odst. 1 správního řádu.

20. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že Fond porušil § 36 odst. 3 správního řádu, neboť po vydání oznámení o shromáždění podkladů rozhodnutí byly do správního spisu založeny další podklady, o čemž žalobce nebyl informován, a nemohl se tak s nimi řádně seznámit. Po vydání oznámení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu nahlédla do spisu osoba zúčastněná na řízení, která se při nahlížení do spisu mohla vyjádřit k předmětu řízení a shromážděným podkladům a žalobce neměl možnost na její vyjádření nijak reagovat.
21. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítl, že oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek provedení dokazování. Fond učinil závěr o (platném) odstoupení od pachtovních smluv, ačkoli nezkoumal skutečnosti rozhodné pro učinění takového posouzení. Vůbec se nezabýval otázkou, zda odstoupení od pachtovních smluv bylo pachtýři řádně doručeno a nekriticky ztotožnil samotnou existenci dokumentu o odstoupení s právním jednáním odstoupení od smlouvy ve smyslu OZ. Takový závěr žalovaného je nesprávný, neboť pro platné a účinné odstoupení od smlouvy nestačí pouhá existence odstoupení od smlouvy coby dokumentu, nýbrž tento dokument musí být účinně doručen smluvní straně. Fond dle žalobce nezkoumal platnost nově uzavřených pachtovních smluv, a to nejen v návaznosti na to, zda takové smlouvy vůbec mohly být uzavřeny, nýbrž zejména ve vztahu ke smlouvám uzavřeným s městem Polička.
22. V řízení tedy nebylo vůbec prokázáno, že by k odstoupení od smluv skutečně došlo, a to bez ohledu na to, zda k takovému odstoupení vůbec dojít mohlo. Pachtovní smlouvy nadále trvají, neboť pro odstoupení od pachtovních smluv v tomto případě nebyly splněny podmínky
23. Žalobce zdůraznil, že coby pachtýř obchodního závodu společnosti Farma Nedvězí vstoupil do práv a povinností této společnosti coby propachtovatele obchodního závodu, a to ve smyslu § 2349 a násl. OZ a poukázal na ustanovení § 2352 odst. 1 OZ a § 502 OZ. Uzavřel smlouvu o pachtu závodu a v důsledku toho na něj přešla veškerá práva a povinnosti. Zdůraznil, že je nutné, aby bylo přihlíženo k podstatě smluvního vztahu a vůli stran, kdy je nutno postihnout skutečnou hloubku vztahů a zájmů mezi různými aktéry stran, přičemž vyzdvihl zásadu *pacta sunt servanda* a odkázal na judikaturu Ústavního soudu.
24. Fond se dle názoru žalobce dopustil při svém rozhodování zásadního pochybení, když dospěl k nesprávnému právnímu závěru o možnosti odstoupení od pachtovních smluv v důsledku propachtování obchodního závodu.
25. V pátém žalobním bodě žalobce namítl, že Fond vycházel z nesprávné interpretace § 2334 OZ. Závěr Fondu (ohledně oprávnění vlastníků propachtovaných pozemků k výpovědi pachtovních smluv) nemá oporu v odborné literatuře a rozhodovací praxi soudů, neboť v daném případě v důsledku propachtování obchodního závodu společnosti Farma Nedvězí nedošlo k podpachtu ani přenechání užívání propachtovaných pozemků, nýbrž ke specifickému úkonu *sui generis*, který představuje *lex specialis* vůči citovanému ustanovení OZ, a tudíž znemožňuje jeho aplikaci. Ke své argumentaci žalobce odkázal na § 1105, § 1724 odst. 1, § 1725 odst. 1, § 2177 odst. 1, § 2175 odst. 1, § 2180 odst. 1 a 2 OZ a na judikaturu Nejvyššího soudu ČR.

26. Žalobce má za to, že koupí závodu nebo jeho propachtováním vstupuje nabyvatel nebo pachtýř i do práv a povinností z nájemních nebo pachtovních smluv, ať už jako pronajímatel nebo nájemce, propachtovatel nebo pachtýř. V dané věci tedy nájem i pacht přecházejí na nabyvatele nebo pachtýře závodu automaticky, není třeba uzavírat žádnou smlouvu a nejde a logicky nemůže jít ani o porušení původní pachtovní či nájemní smlouvy. Právo k obchodnímu závodu jako celku je nadřazeno právům k jednotlivým dílčím složkám obchodního závodu a jako takové představuje speciální režim užívacího titulu, kdy předmětem užívání ze strany pachtýře nejsou jednotlivé věci spadající do obchodního závodu, nýbrž obchodní závod jako celek. V daném případě tedy nedošlo a ani nemohlo dojít k naplnění hypotézy dle § 2334 OZ, neboť žalobci coby pachtýři obchodního závodu nebyly v důsledku propachtování obchodního závodu podpachtovány ani přenechány k užívání jednotlivé pozemky spadající do obchodního závodu, nýbrž předmětem pachtu byl obchodní závod jako celek. Specifický režim obchodního závodu je tedy coby *lex specialis* nadřazen obecným ustanovením OZ upravujícím pacht, a proto nemohl být dán důvod pro výpověď pachtovních smluv na základě § 2334 OZ.
27. V daném případě nemohlo dojít k vypovězení pachtovních smluv z důvodů vymezených Fondem a žalovaným. Oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy nemá základ ani ve zjištěném skutkovém stavu, ani v právním výkladu relevantních právních ustanovení, a proto nemůže obstát v kontextu požadavků na rozhodovací praxi správních orgánů.
28. Ke konstatování žalovaného, že v řízení o aktualizaci evidence půdy nejsou Fond ani ministerstvo oprávněny autoritativně řešit soukromoprávní spory mezi osobami dotčenými evidencí půdy, žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2006, č. j. 7 As 26/2005-67, ze dne 19. 7. 2006, č. j. 7 As 26/2005-67 a ze dne 9. 7. 2015, č. j. 3 As 187/2014-37. Aby správní orgán mohl provést zápis do evidence, musel posoudit, který z podnikatelů pozemky užívá a z jakého právního titulu. Vyřešení této otázky bylo podstatné pro vydání správního rozhodnutí, který z podnikatelů bude v evidenci zapsán, aby správní orgány mohly o návrzích rozhodnout. Správní orgán tedy pouze zkoumá, který z účastníků řízení půdu užívá a z jakého právního titulu.
29. Žalovaný vzal v potaz toliko okamžité výpovědi vlastníků (propachtovatelů), kteří zaslali žalobci hromadnou okamžitou výpověď, která je však mylně konstruována na základě vadné interpretace § 2334 OZ. Správní orgány posoudily danou problematiku v rozporu s judikaturou, ačkoli byly povinny postupovat v souladu s legitimním očekáváním oprávněného a principem rovnosti.
30. V šestém žalobním bodě žalobce namítl, že „Ing. B. L.“ nepostupoval v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů, jestliže žalobce přesvědčoval před zahájením správního řízení, aby vzal svoji žádost zpět a upravil ji ve prospěch osoby zúčastněné na řízení. Svým jednáním porušil § 2 odst. 4, § 3 a § 4 správního řádu. Žalobce k uvedenému doplnil, že osoba zúčastněná na řízení disponovala informacemi dříve, než byly Fondem vydány. Žalobci se nedostalo ani zdvořilého jednání, ani nebyl poučen o svých právech a povinnostech. Žalobce v tomto směru rovněž zpochybnil lhůty nastavené Fondem v rámci vyjádření a doplnění dokladů, v čemž spatřuje účelové průtahy řízení. Žalobci není známo, zda „Ing. B. L.“ byl členem komise pro námítky, a v případě, že jím byl, považuje takový postup správního orgánu za procesní vadu, neboť i doporučujícím návrhem je rozhodování žalovaného ovlivněno. Doplnil, že osoba „Ing. B. L.“ nechala v dané věci rozhodnout Mgr.

M. Š. (dále jen „Mgr. M. Š.“), avšak není zřejmé, zda se jedná o osobu oprávněnou takové rozhodnutí vydat a podepsat.

31. V sedmém žalobním bodě žalobce namítl, že nebyl vůbec zjišťován skutkový stav v tom směru, kdo na pozemcích skutečně hospodaří. Závěr žalovaného je nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný neuvedl, na základě jakých důkazů a jakým myšlenkovým postupem zjistil, že na pozemcích hospodaří osoba zúčastněná na řízení. V řízení nebyly provedeny žádné důkazy, ze kterých by něco takového vyplývalo. Na pozemcích hospodařil toliko žalobce. Správní orgány měly posoudit, kdo dané pozemky užívá a jaký má právní důvod užívání. To však žalovaný neučinil, protože v rozporu se skutečností a bez důkazů uzavřel, že sporné pozemky má právo užívat osoba zúčastněná na řízení, a právní důvod užívání tak neposoudil zákonným postupem.
32. Správní orgány jsou v řízení podle § 3g zákona o zemědělství povinny zkoumat nejen to, komu z účastníků svědčí právní titul k užívání zemědělských pozemků, ale rovněž to, který z nich předmětné pozemky fakticky užívá.
33. Dále žalobce zdůraznil, že počínáním osoby zúčastněné na řízení došlo ke krádeži úrody. Primárním cílem byl zisk z prodeje odcizené úrody v podobě sena/senáže či pouze způsobení škody žalobci. Úroda byla sklizena v rozporu s řádným zemědělským hospodařením. Senáž byla naprosto znehodnocená, balíky byly následně hromadně uskladněny neznámo kde. Žalobce má za to, že žalovaný nepokrytě straní osobě zúčastněné na řízení, když bez jakékoli skutkové a právní argumentace souhlasí se závěrem Fondu, že sporné pozemky je oprávněna užívat právě osoba zúčastněná na řízení. Osoba zúčastněná na řízení byla jako zemědělská podnikatelka zaregistrována až dne 5. 12. 2022 a v zemědělství nikdy nepodnikala, a to ani v rostlinné, ani v živočišné výrobě.
34. V osmém žalobním bodě žalobce namítl, že Fond přijal jednostranně irelevantní názor druhé strany, aniž by se jakkoli vypořádal s právním názorem a důkazy žalobce. V uvedeném postupu žalobce spatřuje porušení práva na spravedlivý proces. Napadené rozhodnutí, jakož i oznámení o provedení aktualizace evidence půdy ze dne 22. 5. 2023 č. j. SZIF/2023/0476738, sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 (dále jen „oznámení o provedení aktualizace evidence půdy“) jsou nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Námitky vznesené žalobcem nelze považovat za *a priori* nevýznamné, zjevně irelevantní či evidentně mimoběžné, aby od nich žalovaný mohl ve svém rozhodnutí zcela abstrahovat. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí není seznatelné, že by žalovaný existenci těchto námitek zohlednil. Nijak z něj nevyplývají důvody, jež žalovaného vedly k závěru zcela opačnému, než je závěr zastávaný žalobcem. Dle mínění žalobce se žalovaný uvedenou otázkou v napadeném rozhodnutí zabýval nedostatečně, stejně jako Fond při vydání oznámení o provedení aktualizace evidence půdy.
35. Závěrem žalobce dodal, že žalovaný se nikterak nezabýval otázkou, zda propachtovatelé, kteří se dovolávají okamžitého odstoupení od pachtovní smlouvy, vrátili žalobci pachtovné. Rovněž nezkoumal, kdo platí z předmětných DPB daň z nemovitostí, zatímco propachtovatelé uvěřili druhému pachtýři, tj. osobě zúčastněné na řízení, o možnosti podat okamžitou výpověď, neboť se jedná o podpacht a tato osoba bez odborných znalostí má i při nehospoďaření na DPB pobírat dotace.

IV. Vyjádření žalovaného

36. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

37. K prvnímu žalobnímu bodu předně podotkl, že hlavním účelem evidence zemědělské půdy podle užívatelských vztahů je vytvoření podkladů pro kontrolu správnosti údajů uvedených v žádosti o dotaci a ke kontrole plnění podmínek dotace. S odkazem na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2009, čj. 11 Ca 143/2008-35 uvedl, že provedení či neprovedení aktualizace půdy může mít významný dopad pouze do právní sféry uživatelů, jelikož rozhodnutí o aktualizaci evidence půdy předurčuje výsledek rozhodování o poskytnutí dotace. Právně dotčena chybným zápisem bude tedy jen osoba, která by žádala o poskytnutí dotace na uvedený díl DPB. Takovou osobou však není vlastník. Vlastníka nelze považovat za dotčenou osobu ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, natož ve smyslu odst. 1 téhož ustanovení, jelikož se zde práva vlastníka nijak nemění. Účastníkem řízení o aktualizaci evidence půdy není ani vlastník dožadující se přezkoumání správnosti zápisu v evidenci půdy ve smyslu § 3g odst. 8 zákona o zemědělství.
38. K druhému žalobnímu bodu žalovaný zdůraznil, že řízení o aktualizaci evidence půdy vedené Fondem pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 není předmětem tohoto řízení. Uvedené řízení je předmětem samostatné žaloby projednávané Městským soudem v Praze pod sp. zn. 14 A 128/2023. S odkazem na § 28 odst. 1 správního řádu podotkl, že pokud nejsou žádné pochybnosti o tom, že osoba účastníkem řízení není, správní orgán nemusí vydávat usnesení.
39. Ve vztahu ke třetímu žalobnímu bodu žalovaný uvedl, že není zcela jasné, ke kterému řízení žalobce porušení povinnosti vztahuje. V řízení vedeném Fondem v nyní projednávané věci (pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0029224) osoba zúčastněná na řízení do spisu nahlížela dne 29. 9. 2023 a již nic do spisu nedoplnila. V řízení vedeném Fondem pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 nebyl žalobce účastníkem řízení, a výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu mu proto zaslána ani být nemohla. Navíc posledním, kdo byl do daného spisového materiálu nahlížet před vydáním rozhodnutí, byl právě žalobce. Fond nicméně žalobci zaslal oznámení o provedení aktualizace evidence půdy ze dne 22. 5. 2023, č. j. SZIF/2023/0476738 a oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy ze dne, č. j. SZIF/2023/0476746, a žalobce se tedy mohl seznámit s odůvodněním oznámení a právní argumentací a závěry Fondu, které se vztahovaly k právním titulům doloženým osobou zúčastněnou na řízení a využít je pro svoji argumentaci v řízení v nyní projednávané věci.
40. Ke čtvrtému žalobnímu bodu žalovaný podotkl, že důkazem prokazujícím doručení výpovědi je písemný podpis jednatele společnosti Farma Nedvězí s uvedeným datem doručení výpovědi. Ke dni podání výpovědi měla společnost dva jednatele, přičemž jedním z nich byl právě F. V. Správní orgán má na základě doložených výpovědí za dostatečně prokázané jejich doručení společnosti Farma Nedvězí.
41. Ve vztahu k pátému žalobnímu bodu žalovaný konstatoval, že propachtovatelé byli oprávněni využít právo vypovědět pacht bez výpovědní doby dle § 2334 OZ, což také učinili. Ustanovení § 2334 OZ postihuje nejen podpacht (tj. propachtování věci jinému), nýbrž jakékoliv přenechání propachtované věci jinému k užívání, přičemž není rozhodné, jaký právní titul je k tomu pachtýřem použit.
42. Pokud jde o šestý žalobní bod, žalovaný konstatoval, že osoba s iniciálami B. L. členem námitkové komise není.
43. Ve vztahu k sedmému žalobnímu bodu žalovaný zdůraznil, že ministerstvo ani Fond nejsou oprávněny zkoumat skutečné užívání. Pokud by tak učinili, jednalo by se o překročení jejich pravomocí, k čemuž odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2023,

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

č. j. 9 As 234/2023-32. Pokud správní orgány nemohou zkoumat skutečné užívání předmětných pozemků, tím spíše nemohou přezkoumávat kvalitu tohoto užívání. Případná vada v užívání by měla být vyřešena v soukromoprávním sporu či bude předmětem kontroly plnění podmínek pro poskytnutí dotace.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení

44. Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Je toho názoru, že žalovaný správní orgán v napadeném rozhodnutí pečlivě zdůvodnil, z jakých skutečností vycházel při svém rozhodování o oprávněném uživateli, účastnících a jaké důkazy při tom zohlednil. Správní orgán se vypořádal se všemi argumenty a námitkami žalovaného a svůj postup zdůvodnil nejen odkazem na platné a účinné právní předpisy, ale i odkazy na rozsáhlou judikaturu.
45. Osoba zúčastněná na řízení vyzdvihla, že žalobce se různými účelovými tvrzeními snaží znevěrohodnit její osobu, přičemž na svoji obranu podotkla, že má zemědělské vzdělání a dlouhodobě pracuje v zemědělství, přičemž jí pomáhá celá její rodina. Naproti tomu žalobce byl zapsán jako zemědělský podnikatel až dne 12. 12. 2022, tj. dva dny před tím, než uzavřel se společností Farma Nedvězí smlouvu o pachtu závodu. Osoba zúčastněná se rovněž ohradila vůči tvrzením stran krádeže úrody. Závěrem dodala, že žalobce uzavřel smlouvu o pachtu závodu fakticky v utajení, proti zájmu a vůli pěti ze šesti společníků této společnosti. Nadto ji uzavřel za podmínek zcela jednostranně výhodných pouze pro něj, což nesvědčí o jeho dobrých úmyslech a otevřenosti.

VI. Posouzení věci soudem

46. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Dále přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, a to v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlídnout z úřední povinnosti; přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí.
47. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
48. Podle § 3a odst. 4 písm. a) zákona o zemědělství je *evidenční jednotkou evidence půdy vycházející z půdního bloku díl půdního bloku, který je součástí půdního bloku, o minimální výměře 0,01 ha zahrnující souvislou plochu zemědělsky obhospodařované půdy, na niž může navazovat plocha s ekologicky významným prvkem, případně vodní plochu nebo plochu zalesněné zemědělské půdy, která byla v evidenci půdy vedena jako zemědělská půda, a pro který platí, že na něm vlastním jménem a na vlastní odpovědnost zemědělsky hospodaří fyzická nebo právnická osoba (dále jen „uživatel“).*
49. Podle § 3g odst. 1 písm. c) zákona o zemědělství je *uživatel povinen Fondu na jím vydaném formuláři ohlásit skutečnost, že došlo ke změně uživatele dílu půdního bloku.*
50. Podle § 3g odst. 2 zákona o zemědělství *zjistí-li Fond, že ohlášení změny podle odstavce 1 je v rozporu s údaji vedenými v evidenci půdy nebo jiným ohlášením změny, vyzve uživatele, který učinil ohlášení změny, popřípadě uživatele dotčeného tímto ohlášením k předložení písemné dohody odstraňující vzájemný rozpor nebo k předložení dokladu prokazujícího právní důvod užívání zemědělské půdy, která se stala předmětem rozporu, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Zjistí-li Fond, že ohlášení změny je nepravdivé nebo neúplné, vyzve uživatele k odstranění vad ohlášení změny, a to ve lhůtě stanovené Fondem, která nesmí být kratší než 15 dnů ode dne doručení výzvy. Při postupu podle*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

tohoto odstavce se použije ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu. Lhůty stanovené v řízení o aktualizaci evidence půdy končí marným uplynutím lhůty stanovené Fondem nebo provedením úkonu ve věci stanovené výzvou posledního z účastníků řízení, jichž se výzva týká.

51. Podle § 3g odst. 15 zákona o zemědělství Fond provádí aktualizaci dílů půdních bloků podle pořadí, které se řídí, pokud zákon nestanoví jinak, okamžikem, ve kterém bylo ohlášení změny podle odstavce 1 doručeno Fondu, nebo okamžikem, kdy Fond zahájil postup podle odstavce 8.
52. Podle § 141 odst. 4 správního řádu ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků.
53. Podle § 2334 OZ propachtuje-li pachtýř propachtovanou věc jinému, přenechá-li ji jinému k užívání nebo změni-li hospodářské určení věci, anebo způsob jejího užívání nebo požívání bez propachtovatelova předchozího souhlasu, může propachtovatel vypovědět pacht bez výpovědní doby.
54. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
55. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 401/2017-25 je smyslem vedení evidence využití zemědělské půdy podle § 3a odst. 1 zákona o zemědělství vytvoření podkladů pro kontrolu správnosti údajů uvedených v žádosti o dotaci a ke kontrole plnění podmínek dotace. Za tímto účelem se do předmětné evidence zaznamenávají údaje stanovené v § 3a odst. 5 zákona o zemědělství. Evidence zemědělské půdy podle uživatelských vztahů je tedy určitým záznamem zákonem stanovených informací o půdních blocích, jenž slouží ke zjednodušení a urychlení poskytování dotací, a to tím, že správní orgán při poskytování dotací vychází z informací, které jsou do této evidence zapsány na základě průkazných dokladů předložených příslušnou osobou.
56. Správní orgány byly v projednávané věci povinny posoudit, kdo je oprávněn uvedený zemědělský pozemek užívat, tedy posoudit, komu svědčí právní titul k užívání zemědělského pozemku, a to ke dni zahájení řízení. Posouzení správních orgánů je ze své povahy předběžnou otázkou, které však nenahrazuje autoritativní rozhodnutí nalézacího soudu v občanskoprávním řízení; správní orgány tedy nejsou oprávněny řešit soukromoprávní spory mezi podnikateli.
57. Před vlastním posouzením jednotlivých žalobních bodů soud podotýká, že argumentace obsažená v žalobě je do jisté míry obsahovou kopií námitkové argumentace žalobce a postrádá jakoukoliv polemiku se závěry žalovaného a jeho vypořádáním se s obsahově shodnými námitkami. Jakkoli žalobci v obecné rovině nic nebrání, aby v rámci žalobních bodů zopakoval své argumenty vyjádřené v předchozím průběhu řízení, musí vzít v úvahu, že žalobou napadá právě rozhodnutí, které se s těmito námitkami vypořádává. Žalobní body se musí vztahovat k obsahu napadeného rozhodnutí, případně k postupu žalovaného při vydání napadeného rozhodnutí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2013, č. j. 4 As 78/2012-125). Pokud žalobce dostatečně nereagoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž žalovaný jeho námitky vypořádal, značně tím snížil svou šanci na procesní úspěch. Rovněž je zapotřebí připomenout, že pokud žalobce neprezentuje dostatečně konkrétní názorovou oponenturu vůči závěrům správního orgánu, nemusí soud

hledat způsob pro alternativní a originální vyjádření závěrů, k nimž již správně dospěl žalovaný (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2014, č. j. 6 As 54/2013-128). Soud s přihlédnutím k uvedeným judikturním východiskům konstatuje, že se v rámci posouzení všech žalobních bodů ztotožnil s argumentací, kterou uvedl žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Soud proto níže k námitkám, které neshledal důvodnými, jen stručně uvádí argumentaci žalovaného obsaženou v napadeném rozhodnutí, s níž se ztotožnil a převzal jako argumentaci vlastní, popřípadě na ni odkazuje.

58. Jinými slovy řečeno, převážná většina žalobních námitek již byla žalobcem uplatněna v rámci správního řízení v podobě námitek směřujících proti oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy. Žalovaný se s nimi v napadeném rozhodnutí náležitě vypořádal, přičemž soud nemá, co by jeho závěrům vytkl.
59. Soud nejprve přistoupil k vypořádání námitky nepřezkoumatelnosti. V osmém žalobním bodě žalobce namítl porušení práva na spravedlivý proces a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, jakož i oznámení o provedení aktualizace evidence půdy pro nedostatek důvodů.
60. Předmětem soudního přezkumu v této věci není oznámení o provedení aktualizace evidence půdy (vydané v řízení vedeném pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787, tj. v řízení ve věci žádosti osoby zúčastněné na řízení), a proto se soud námitkami, jež se upínají k řízení vedenému pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787, nemohl blíže zabývat. Posouzení zákonnosti tohoto řízení a v něm vydaného rozhodnutí je předmětem samostatné žaloby, která byla projednána Městským soudem v Praze v řízení vedeném pod sp. zn. 14 A 128/2023. Soudu je z jeho činnosti známo, že čtrnáctý senát rozsudkem ze dne 17. 4. 2024, č. j. 14 A 128/2023-99 (dále jen „rozsudek č. j. 14 A 128/2023-99“) žalobu podanou žalobcem zamítl. Vzhledem k tomu, že řízení vedené pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 není předmětem nyní projednávané věci, nemůže se soud k otázkám, jež mají vazbu na toto jiné řízení, jakkoli vyjadřovat.
61. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti, soud v obecné rovině uvádí, že nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dle judikatury správních soudů dána především tehdy, opřel-li správní orgán rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem. Za nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost lze považovat zejména ta rozhodnutí, která postrádají základní zákonné náležitosti; z nichž nelze seznat, o jaké věci bylo rozhodováno či jak bylo rozhodnuto; jejichž výrok je v rozporu s odůvodněním; která neobsahují vůbec právní závěry vyplývající z rozhodných skutkových okolností nebo jejichž důvody nejsou ve vztahu k výroku jednoznačné. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se typicky jedná v případech, kdy správní orgány opřely rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem, anebo kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny. O nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů se jedná rovněž i v případě, kdy správní orgán opomněl vypořádat některou z uplatněných námitek. Žádné takové pochybení soud v napadeném rozhodnutí (ani v oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy) neshledal.
62. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné. Žalovaný na jeho stranách 3 a 4 shrnul žalobcem uplatněné písemné námitky, které následně na stranách 5 až 9 vypořádal. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že se žalovaný s argumentací žalobce neztotožnil a současně své důvody, proč tak učinil, srozumitelně popsal. Soud po provedeném řízení

nesdílí názor žalobce, že by Fond přijal jednostranně názor předestřený osobou zúčastněnou na řízení, aniž by se jakkoli vypořádal s námitkami a důkazy žalobce. V tomto smyslu soud konstatuje, že postupem správního orgánu nebylo porušeno právo žalobce na spravedlivý proces. Z napadeného rozhodnutí zřetelně vyplývají důvody, na jejich základě žalovaný shledal písemnou námitku žalobce nedůvodnou.

63. V prvním žalobním bodě žalobce namítl, že Fond opomenul velký počet účastníků, které měl do řízení přibrat. Touto námitkou se soud zabývat nemohl, neboť je vyloučeno, aby se žalobce domáhal ochrany práv třetích osob (zde vlastníků pozemků). Ve správním soudnictví soudy poskytují ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob (§ 2 s. ř. s.). Soudní řád správní nicméně neumožňuje, aby někdo žalobou napadal rozhodnutí v zájmu ochrany práv třetích osob (*actio popularis*). Každý účastník smí uplatňovat toliko ty námitky, jimiž mají být ochráněna jeho vlastní práva. Je tak vyloučeno, aby se účastník řízení domáhal ochrany práv osob jiných, jejichž zcela samostatná práva přísluší hájit pouze jim a je jejich věcí, zda tak učiní do důsledků či nikoliv (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007-83). Žalobce tudíž není oprávněn osobovat si výtky, které se dotýkají práv jiných osob. I kdyby tedy byla výtka uplatněná žalobcem důvodná, nicméně neznamenala by porušení jeho hmotného práva (právní sféry), nejednalo by se o důvod pro zrušení napadeného správního rozhodnutí. Ve vztahu k takové námitce totiž není žalobce aktivně věcně legitimován, což má vždy za následek zamítnutí žaloby (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98). Dlužno doplnit, že uvedenou námitku žalobce uplatnil i ve správním řízení, přičemž s touto námitkou se žalovaný vypořádal na straně 6 napadeného rozhodnutí.
64. K námitkám uplatněným ve druhém žalobním bodu soud konstatuje, že řízení ve věci vedené pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 (tj. řízení ve věci žádosti osoby zúčastněné na řízení) není předmětem nyní projednávané žaloby. Nutno podotknout, že námitky uplatněné pod druhým žalobním bodem byly stěžejní argumentací žalobce ve věci vedené pod sp. zn. 14 A 128/2023 a soud se s nimi vypořádal v rozsudku č. j. 14 A 128/2023-99. Soud proto v podrobnostech na citovaný rozsudek odkazuje.
65. Soud tedy dále setrvává na závěru uvedeném v rozsudku č. j. 14 A 128/2023-99, že Fond nepochybil v tom, že obě řízení, tedy řízení o žádosti žalobce a o žádosti osoby zúčastněné na řízení, nespojil do řízení jednoho. Podle § 3g odst. 15 zákona o zemědělství Fond provádí aktualizaci dílů půdních bloků podle pořadí, které se řídí okamžikem, ve kterém bylo ohlášení změny podle odstavce 1 doručeno Fondu. Zákon tedy sám předpokládá, že o žádostech bude rozhodováno postupně. Nejdříve se tedy Fond musel vypořádat se žádostí osoby zúčastněné na řízení, jelikož tato žádost Fondu došla dříve než žádost žalobce. Až následně bylo namístě rozhodnout o žádosti žalobce. I zde je třeba doplnit, že uvedenou námitku žalobce uplatnil i ve správním řízení, přičemž žalovaný se s touto námitkou vypořádal na stranách 6 až 7 napadeného rozhodnutí.
66. Ve třetím žalobním bodě žalobce namítl, že Fond porušil § 36 odst. 3 správního řádu. I tuto námitku žalobce uplatnil v rámci správního řízení a žalovaný se s ní vypořádal na straně 7 napadeného rozhodnutí.
67. Soud souhlasí se žalovaným v tom, že ze žaloby není jasné, ke kterému řízení žalobce porušení povinnosti dle § 36 odst. 3 správního řádu vztahuje, přičemž, jak už soud podotkl výše, řízení ve věci vedené pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 (tj. řízení ve věci žádosti osoby zúčastněné na řízení) není předmětem nyní projednávané žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

68. Co se týče v této věci posuzovaného řízení vedeného Fondem pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0029224, byli žalobce, osoba zúčastněná na řízení a společnost Farma Nedvězí na základě písemnosti ze dne 21. 9. 2023 upozorněni na možnost seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu. V návaznosti na to do správního spisu nahlédla osoba zúčastněná na řízení, a to dne 29. 9. 2023, přičemž do správního spisu nic nedoplnila. Naproti tomu žalobce do spisu nahlédl dne 4. 10. 2023, a to prostřednictvím I. K. (dále jen „I. K.“), která byla žalobcem zmocněna k nahlížení do spisové dokumentace v předmětné věci. Soud proto neshledal porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce byl v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu řádně poučen a svého práva využil dne 4. 10. 2023. Vzhledem k tomu, že žalobce ani osoba zúčastněná na řízení do spisové dokumentace nic nedoplnili, nebylo třeba opětovně postupovat dle § 36 odst. 3 správního řádu. Nadto žalobce ve své argumentaci ani neupřesnil, co chtěl v řízení uplatnit. Argumentací vztahující se k hypotetickým situacím se soud z povahy věci zabývat nemůže.
69. Pouze na okraj soud poznamenává, že žalobce své námitky v převážné většině vztahuje právě k řízení vedenému pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787. Vzhledem k tomu, že žalobce jednotlivá rozhodnutí v obou řízeních odlišil zkratkami, které následně ve své obsáhlé žalobě užívá, nemá soud pochyb o tom, že si byl vědom toho, že své námitky soustředí právě proti rozhodnutí, které není předmětem nyní projednávané věci.
70. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítl, že oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy trpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek provedení dokazování. I tuto námitku žalobce uplatnil v rámci správního řízení a žalovaný s ní vypořádal na straně 7 a 8 napadeného rozhodnutí.
71. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 2. 2022, č. j. 1 As 98/2021-31, správní orgány mají povinnost pro účely rozhodnutí o aktualizaci evidence půdy posoudit, zda žalobci ke dni zahájení řízení svědčil právní titul k užívání pozemků, avšak není jejich povinností provádět rozsáhlé dokazování, jaké by bylo provedeno nalézacím soudem. Rozsah posuzování otázky správními orgány by měl odpovídat účelu řízení, jímž je provedení záznamu do evidence využití půdy sloužící k ověřování správnosti údajů uvedených v žádosti o dotaci a ke kontrole plnění podmínek dotace.
72. Řízení ve věci aktualizace evidence půdy je sporným správním řízením, které je založeno především na procesní aktivitě účastníků řízení, nikoli na zjišťování správního orgánu. Ustanovení § 141 odst. 4 správního řádu oslabuje ve vztahu ke správnímu orgánu zásadu vyšetřovací a zvyšuje odpovědnost účastníků řízení za výsledek sporu akcentováním zásady projednací, tedy oproti klasickému správnímu řízení, kde břemeno důkazní spočívá především na správním orgánu, se důkazní břemeno ve sporném řízení dělí mezi účastníky řízení podobně jako v civilním soudním řízení sporném (viz rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2018, č. j. 5 A 142/2013-68).
73. V řízení v nyní projednávané věci Fond vycházel z důkazních materiálů, které byly účastníky řízení předloženy, přičemž součástí spisu se z moci úřední staly i další listiny, které byly Fondem pořízeny dálkovým přístupem z katastru nemovitostí.
74. Žalobce se domáhal zápisu v evidenci půdy k posuzovaným pozemkům na základě smlouvy o pachtu závodu uzavřené dne 14. 12. 2022 mezi Farmou Nedvězí na straně propachtovatele a žalobcem na straně pachtýře a dále na základě Souhlasu s provedením navržených změn (s vydáním rozhodnutí ve věci) a vzdání se práva na vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí ze dne 3. 4. 2023 podepsaného jednatelem V. K.

75. Oznámení o neprovedení aktualizace evidence půdy netrpí vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek provedeného dokazování. V první řadě je třeba postavit na pravou míru to, že vlastníci pozemků podali výpovědi; od pachtovních smluv tak neodstoupili, jak tvrdí žalobce. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že důkazem majícím prokázat doručení výpovědi je písemný podpis jednatele společnosti Farma Nedvězí, F. V. jako osoby přebírající jednotlivé výpovědi, včetně data doručení výpovědi. Z obchodního rejstříku rovněž plyne, že ke dni podání výpovědi měla společnost Farma Nedvězí dva jednatele, přičemž jedním z nich byl právě F. V., který byl veden jako jeden ze dvou jednatelů s právem jednat samostatně. Výpovědi z pachtovních smluv jsou adresované společnosti Farmě Nedvězí a pan F. V. je převzal za společnost Farma Nedvězí jako jednatel, který je oprávněn jednat samostatně; jeho jednání je přičitatelné obchodní korporaci. Z předložených výpovědí je zřejmé, že byly přebírány od konce ledna do začátku března 2023. Správní orgán měl na základě jemu doložených výpovědí učiněných vlastníky pozemků, společně s potvrzením o převzetí těchto výpovědí jednatelem F. V. za společnost Farma Nedvězí, za dostatečně prokázané, že k řádnému doručení těchto výpovědí společnosti Farma Nedvězí došlo. Tvzení žalobce, že se Fond vůbec nezabýval otázkou, zda odstoupení od pachtovních smluv bylo pachtýři řádně doručeno, tudíž není pravdivé.
76. Ve vztahu ke smlouvám, které byly uzavřeny s obcí Nedvězí, nebylo dle Fondu a žalovaného třeba zjišťovat, zda byly řádně vypovězeny, neboť nebyly ani řádně uzavřeny. K postupu města Polička pak Fond podotkl, že z ustanovení § 39 odst. 1 zákona o obcích neplyne povinnost zveřejnit záměr obce ukončit pacht na základě skutečnosti vyplývající přímo z ujednání ve smlouvě, která byla uzavřena v souladu s ustanovením § 39 odst. 1 zákona o obcích a prošla řádným zákonným procesem. Fond se vypovězením pachtovních smluv zabýval velmi podrobně, přičemž soud odkazuje na strany 9 až 15 oznámení o neprovedení aktualizace půdy.
77. Dílčí námitka žalobce, že Fond nezkoumal platnost nově uzavřených pachtovních smluv, není v dané věci relevantní. Fond v předmětném řízení uzavřel, že pachtovní smlouvy byly řádně vypovězeny. Předmětem řízení nebylo posouzení, zda byly uzavřeny pachtovní smlouvy ve vztahu k osobě zúčastněné na řízení. Podstatné v nyní projednávané věci je to, že pachtovní smlouvy ve vztahu ke společnosti Farma Nedvězí byly shledány jako platně uzavřené (vyjma jedné) a v souladu se zákonem řádně vypovězené (viz níže). Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že ohledně výpovědí pachtovních smluv uzavřených s Farmou Nedvězí na straně pachtýře a následného uzavření nových pachtovních smluv s osobou zúčastněnou na řízení na straně pachtýře se stejným předmětem pachtu bylo vedeno řízení sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787. Z důvodu vedení řízení pod sp. zn. 23/44/EPU/1/0028787 bylo řízení ve věci aktualizace půdy vedené pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0029224 usnesením ze dne 9. 6. 2023, č. j. SZIF/2023/0494325 přerušeno do doby pravomocného ukončení řízení vedeného pod sp. zn. 23/443/EPU/1/028787. Řízení vedené pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787 bylo ukončeno dne 28. 7. 2023 rozhodnutím žalovaného o zamítnutí námítky, čímž odpadl důvod pro přerušování řízení a dne 8. 8. 2023 bylo účastníkům řízení odesláno vyrozumění o pokračování v řízení. V návaznosti na shora uvedené Fond na straně 16 a 17 konstatoval, že „v rámci tohoto řízení nebyl ze strany účastníků řízení doložen žádný nový důkaz, který by měl za následek jiné právní posouzení týkající se výpovědi bez výpovědní doby z výše uvedených pachtovních smluv uzavřených s Farmou Nedvězí na straně pachtýře a následné nové uzavření pachtovních smluv s osobou zúčastněnou na řízení na straně pachtýře. Z tohoto důvodu Fond v této části řízení zastává stejný právní názor jako v řízení vedeném pod sp. zn. 23/443/EPU/1/0028787. Co se týče ostatních výše nepopsaných

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

pachtovních smluv uzavřených s Farmou Nedvězí na straně pachtýře, které jsou uvedeny v Soupisu pachtovních smluv, které jsou součástí propachtovaného závodu, který je uveden v příloze č. 2 Smlouvy o pachtu závodu uzavřené mezi Farmou Nedvězí jako propachtovatelem a žalobcem jako pachtýřem, tak v rámci řízení nebyl předložen žádný důkaz, který by zpochybňoval platnost těchto smluv. Fond má tedy za to, že platný právní důvod užívání k pozemkům uvedených v těchto smlouvách přešel v rámci pachtu závodu na ohlašovatele.“ Ani čtvrtý žalobní bod tedy není důvodný.

78. V pátém žalobním bodě žalobce namítl, že Fond vycházel při svém rozhodování z nesprávné interpretace § 2334 OZ. I tuto námitku žalobce uplatnil již v rámci správního řízení a žalovaný se s ní vypořádal na straně 8 a 9 napadeného rozhodnutí.
79. Ohledně výpovědního důvodu Fond uvedl, že vzhledem ke skutečnosti, že všechny pachtovní smlouvy obsahují ujednání, dle kterého *„pachtýř není oprávněn bez předchozího písemného souhlasu propachtovatele předmět pachtu ani jeho část propachtovat (podpachtovat) a ani přenechat do užívání třetí osobě“* (podtržení doplněno soudem), byli vlastníci pozemku oprávněni využít ustanovení § 2334 OZ a vypovědět pacht bez výpovědní doby. Vlastníci uvedenou formulací v pachtovních smlouvách dali jednoznačně najevo, že měli zájem na osobním obhospodařování pozemků společností Farma Nedvězí. Fond uzavřel, že považuje pachtovní smlouvy mezi společnostmi Farma Nedvězí a vlastníky pozemků za platně vypovězené. Právním důvodem užívání proto disponuje osoba zúčastněná na řízení na základě nově uzavřených pachtovních smluv.
80. Správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že uzavřením smlouvy o pachtu závodu došlo k porušení čl. III. bod 3.4. dříve uzavřených pachtovních smluv, kde na straně pachtýře figurovala společnost Farma Nedvězí. Propachtovatelé byli oprávněni využít právo vypovědět pacht bez výpovědní doby (viz § 2334 OZ), což také učinili. Propachtovatelé (vlastníci pozemků) měli zájem na užívání pozemků v jejich vlastnictví konkrétní osobou, přičemž jejich svěřením do užívání jiné osobě i smluvně (nad rámec zákona) podmínili vydáním svého předchozího písemného souhlasu. Tím, že dotčený uživatel umožnil užívání propachtovaných pozemků třetí osobě (zde žalobci), aniž by tímto předchozím písemným souhlasem disponoval, došlo k porušení smluvního závazku a též k naplnění § 2334 OZ. Žalovaný ve shodě s Fondem oprávněně konstatoval, že pojem uvedený v § 2334 OZ (a v ujednáních původních pachtovních smluv) *„přenechání jinému k užívání“* v sobě obsahuje veškeré možnosti, kdy dojde k užívání předmětu pachtu třetí osobou, a to jak na základě platného právního důvodu nebo bez něj, či na základě specifického úkonu *sui generis*. Správní orgán v řízení zjistil, že ujednání ve smlouvách zakazují společnosti Farma Nedvězí i uzavření samotného pachtu bez předchozího souhlasu vlastníků pozemků (výslovně zakazují i „propachtování“ předmětu pachtu). Dle žalovaného není podstatné, pokud chybí sousloví „pachtu závodu“, neboť pacht k daným pozemkům může vzniknout jedině na základě smlouvy o pachtu závodu. Závěrem pak správní orgány vyzdvihly, že pododdíl 3 oddílu 4, Hlavy II, Části III OZ, který upravuje pacht závodu, je zajiště speciální úpravou k pododdílu 1 oddílu 4 Hlavy II, Části III OZ upravující obecná ustanovení pachtu, avšak speciální úprava vylučuje pouze taková právní ustanovení, která jsou upravena odlišně od úpravy obecné nebo ji přímo vylučují. Pokud společnost Farma Nedvězí umožnila užívání propachtovaných pozemků žalobci, aniž by předchozím písemným souhlasem disponovala, došlo tím k porušení smluvního závazku a též k naplnění § 2334 OZ.
81. S výše popsaným skutkovým i právním hodnocením se soud plně ztotožnil. Citovaný § 2334 OZ postihuje nejen podpacht (tj. propachtování věci jinému), ale i jakékoli přenechání

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

propachtované věci jinému k užívání, přičemž není rozhodné, jaký právní titul je k tomu pachtýřem použit. K uvedenému závěru lze též poukázat na komentářovou literaturu, podle níž *„vybrané dispozice s propachtovanou věcí je pachtýř oprávněn činit výlučně s předchozím souhlasem propachtovatele, nesjedná-li si strany jinak. Souhlas propachtovatele je v první řadě nutný k přenechání věci k užívání nebo užívání a požívání jinému. Postiženy jsou všechny situace, kdy je věc přenechávána pachtýřem třetí osobě, tedy jak případy úplatného přenechání věci k užívání i požívání (podpacht), tak případy úplatného či bezplatného přenechání věci k pouhému užívání (nájem, výprosa, výpůjčka).“* (viz KABELKOVÁ, Eva, DEJLOVÁ, Hana. Nájem a pacht v novém občanském zákoníku. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013.). Opačné argumentaci žalobce tedy soud nepřisvědčil. Stejně tak není v dané věci opodstatněná žalobcova argumentace stran toho, že předmětem pachtu byl obchodní závod jako celek. V dané věci je nerozhodné, zda k neoprávněnému podpachtování předmětných pozemků (v rozporu s vůlí vlastníků předmětných pozemků) došlo v rámci obchodního závodu či samostatně. Ani poukaz žalobce na § 2349 odst. 1 OZ není v dané věci příležitý. Tím, že společnost Farma Nedvězí umožnila užívání propachtovaných pozemků žalobci, přestože nedisponovala předchozím písemným souhlasem vlastníků pozemků (propachtovatelů), došlo k porušení smluvního závazku [ujednání: *pachtýř není oprávněn bez předchozího písemného souhlasu propachtovatele předmět pachtu ani jeho část propachtovat (podpachtovat) a ani přenechat do užívání třetí osobě*] a též k naplnění § 2334 OZ. Soud uzavírá, že v postupu žalovaného či Fondu nespátřuje jakékoli porušení zákonné povinnosti postupovat v souladu s legitimním očekáváním a principem rovnosti.

82. Ani pátý žalobní bod soud neshledal důvodným; co se týče námitek vztahujících se k povaze řízení, soud odkazuje na vypořádání námitek uplatněných pod čtvrtým žalobním bodem.
83. V šestém žalobním bodě žalobce namítl řadu procesních pochybení, a to především ve vztahu k osobě, kterou identifikoval pouze iniciálami „Ing. B. L.“.
84. Žalobce uvedl, že byl osobou „Ing. B. L.“ přesvědčován před zahájením správního řízení, aby vzal svoji žádost zpět a upravil ji ve prospěch osoby zúčastněné na řízení. Toto své tvrzení však ponechal pouze v obecné rovině, aniž by namítané jednání „Ing. B. L.“ blíže konkretizoval. Uvedenou osobu navíc označil pouze iniciálami v podobě „Ing. B. L.“, čímž ji identifikoval nedostatečně. Za předpokladu, že žalobce obsahem svých námitek brojí proti nestrannosti, resp. podjatosti osoby „Ing. B. L.“, měl své námitky dostatečně konkretizovat, a to včetně identifikace osoby, která se měla údajného nežádoucího jednání dopustit. Ostatně ani žalobní argumentace v tomto směru není konzistentní, neboť žalobce na straně 6 žaloby (bod 26 žaloby) tvrdí, že osoba „Ing. B. L.“ je členem námitkové komise, avšak na straně 17 žaloby (bod 61 žaloby) naopak konstatuje, že mu není známo, že by osoba „Ing. B. L.“ byla členem námitkové komise. Žalobní argumentace je za dané situace nejednoznačná a vnitřně nesourodá. Vzhledem k její plytkosti se soud nemohl těmito námitkami hlouběji zabývat.
85. Pokud jde o obecné konstatování žalobce, že osoba zúčastněná na řízení disponovala informacemi dříve, než byly Fondem vydány, tyto námitky žalobce blíže nerozvedl a nespécifikoval, jakými informacemi měla osoba zúčastněná na řízení disponovat „předčasně“. Z obsahu správního spisu plyne, že Fond žalobce, společnost Farma Nedvězí a osobu zúčastněnou na řízení vyrozumíval o procesních úkonech v tentýž den a stejně postupoval i při vydávání rozhodnutí. Na základě takto vznesené žalobní argumentace soud pochybení ze strany Fondu neshledal.

86. Soud neshledal důvodnou ani námitku žalobce, že se mu nedostalo zdvořilého jednání a poučení o právech a povinnostech. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce byl o svých právech a povinnostech náležitě poučen (viz vypořádání třetího žalobního bodu), přičemž z průběhu řízení zachyceného ve správním spise nelze detekovat byť jen náznak jakékoli dehonestace žalobce či skutečnost, že by byl v řízení přehlížen.
87. Pokud jde o námitku, že lhůty k vyjádření a doplnění dokladů byly správním orgánem stanoveny nepřiměřeně, a že tak docházelo k účelovému protahování řízení, je soud nucen konstatovat, že žalobce neobjasnil, jak měl být délkou stanovených lhůt zkrácen na svých veřejných subjektivních právech. V seznámení se s podklady ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu byla stanovena lhůta ode dne 29. 9. 2023 do 6. 10. 2023, ve výzvě k doplnění podkladů ze dne 24. 8. 2023 pak byla žalobci stanovena lhůta v délce 5 dní ode dne doručení písemnosti. Nelze přehlédnout, že sám žalobce využil poskytnuté lhůty až na jejich samotném konci, kdy dne 29. 8. 2023 doplnil spisový materiál a dne 4. 10. 2023 nahlédl do správního spisu prostřednictvím I. K. Je třeba připomenout, že stanovení lhůt je na úvaze správního orgánu, přičemž soud v dané věci neshledal, že by jejich délka byla excesivní a že by v důsledku stanovení těchto lhůt bylo možné usuzovat na neopodstatněné prodlužování řízení.
88. Pokud jde o rozhodování osoby Mgr. M. Š., soud předně uvádí, že z judikatury vyplývá, že i v případě, že by v rozporu s § 15 odst. 2 správního řádu prováděla ve správním řízení úkony jiná než oprávněná úřední osoba, tedy osoba, které by nesvědčilo oprávnění podle vnitřních předpisů správního orgánu nebo pověření vedoucím správního orgánu, neznamenovalo by to automaticky nezákonnost rozhodnutí vydaného v tomto řízení. I pokud by určitá osoba s vědomím správního orgánu jednala za správní orgán s účastníkem řízení a účastník by se domníval, že jedná s oprávněnou úřední osobou, mělo by se toto jednání za správní orgán s ohledem na zásadu dobré správy (viz § 4 odst. 1 správního řádu) posuzovat jako jednání oprávněné úřední osoby, i kdyby se o oprávněnou úřední osobu nejednalo, a to se všemi důsledky, které z toho pro správní orgán vyplývají (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2014, sp. zn. 6 Tdo 1018/2014). Soud v tomto směru odkazuje rovněž na rozsudek ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32, ve kterém Nejvyšší správní soud posuzoval případ, kdy oprávněná úřední osoba neučinila záznam do spisu a přímo vydala příkaz, kde bylo uvedeno její jméno a její pozice „pracovnice oddělení přestupků“. Soud dospěl k závěru, že obviněný se tak dozvěděl jméno oprávněné úřední osoby, přičemž postup byl souladný se zákonem. Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 20. 4. 2016, č. j. 2 As 285/2015-49 vyslovil, že „*pověření výkonem státní správy zpravidla vyplývá z kombinace obsahu interních předpisů upravujících vnitřní organizační strukturu, předpisů upravujících práva a povinnosti zaměstnanců (jak povahy interní, tak obecně závazné, např. ze zákoníku práce) a navazujícího zařazení zaměstnance do určitého útvaru a pozice na základě s ním uzavřené pracovní smlouvy, jeho jmenování či zvolení do funkce (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 7 As 169/2014-55).*“ Konkrétní rozdělení pravomocí mezi oprávněné úřední osoby záleží na organizační struktuře správního orgánu a jeho vnitřních předpisech. Ani z absence záznamu o určení oprávněné úřední osoby nelze dovozovat nicotnost či nezákonnost správního rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 4. 2015, č. j. 7 As 169/2014-55 a ze dne 14. 6. 2012, č. j. 1 As 55/2012-32). Soud tak ve vztahu k osobě Mgr. M. Š. konstatuje, že ačkoliv ve spisu není explicitně uvedeno pověření oprávněné úřední osoby, žalobce se jméno oprávněné úřední osoby v řízení dozvěděl nejpozději dne 29. 9. 2023 z oznámení o zahájení řízení ze

dne 29. 3. 2023, které bylo elektronicky podepsáno M. Š., Oddělení PŽ a LPIS pro Pardubický kraj, Regionální odbor Hradec Králové, včetně otisku úředního razítka.

89. V sedmém žalobním bodě žalobce namítl, že Fondem nebyl zjišťován skutkový stav (kdo fakticky na pozemcích hospodaří), a proto je závěr žalovaného nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.
90. V první řadě soud odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, od které nemá důvod se odchýlovat. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2023, č. j. 9 As 234/2023-32 vyplývá, že „dle ustálené judikatury v řízení o aktualizaci evidence využití půdy spadá do pravomoci správních orgánů posouzení otázky, zda stěžovateli svědčí právní titul užívání zemědělských pozemků. Je-li sporné, komu tento titul svědčí, přísluší sice závazné rozhodnutí této otázky nalézacímu soudu v občanskoprávním řízení, současně je však vyřešení této otázky podstatné pro případné provedení aktualizace evidence půdy. V řízení o aktualizaci evidence půdy je správní orgán povinen předběžně posoudit, zda ohlašovatel či dotčenému uživateli svědčí právní titul užívání půdy. Tuto otázku řeší proto, aby mohl v rámci své kompetence provést případnou aktualizaci evidence, nikoli proto, aby autoritativně rozhodl o právech a povinnostech subjektů soukromoprávního vztahu (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 2. 2022, č. j. 1 As 98/2021-31, č. 4316/2022 Sb. NSS). Zákon o zemědělství dovoluje správnímu orgánu u podnětu či ohlášení dle § 3g tohoto zákona posoudit pouze to, zda splňuje v kontextu veškerých v řízení doložených dokumentů všechny znaky požadované pro provedení změny v evidenci půdy (viz rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2018, č. j. 1 As 401/2017-25). (...) Pokud by správní orgány samy posuzovaly, kdo na pozemku skutečně zemědělsky hospodaří, překračovaly by svou pravomoc. (...) Ustanovení § 3g odst. 4 zákona o zemědělství stanoví, že SZIF neprovede požadovanou změnu, pokud nebude doložena písemná dohoda dle odstavce druhého tohoto ustanovení nebo doklad prokazující právní důvod užívání zemědělské půdy. Dané ustanovení tak neprovedení změny zakládá na nedoložení právního důvodu užívání, což je i stěžovatelův případ (podtržení doplněno soudem).“ Z právě citovaného rozhodnutí jasně plyne, že správní orgány v řízení o aktualizaci evidence půdy neposuzují, kdo na předmětných pozemcích fakticky zemědělsky hospodaří. Správní orgán je v daném řízení povinen samostatně posoudit, zda ohlašovatel či dotčenému uživateli svědčí právní titul k užívání půdy, nikoli to, zda půdu fakticky užívá. Tuto otázku řeší výhradně proto, aby mohl v rámci své kompetence případně aktualizovat údaj uvedený v evidenci, nikoliv proto, aby autoritativně rozhodl soukromoprávní spor mezi ohlašovatelem a dotčeným uživatelem (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 2. 2022, č. j. 1 As 98/2021-31). Jelikož správní orgán není ze zákona oprávněn řešit soukromoprávní spory, nemůže určovat, který žadatel fakticky půdní blok užívá. Za situace, kdy by správní orgány samy začaly posuzovat, kdo na pozemku skutečně zemědělsky hospodaří, překračovaly by v rozporu se zákonem svoje pravomoci (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 3. 2023, č. j. 7 As 242/2022-40). Soudu tak nezbyvá než konstatovat, že ani námitky soustředěné pod sedmým žalobním bodem nejsou důvodné, neboť nebylo povinností správních orgánů v řízení zkoumat, kdo na sporných pozemcích fakticky hospodaří. Taková povinnost neplyne ani ze zákona o zemědělství, jak se mylně domnívá žalobce.
91. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že není úlohou žalovaného (ani Fondu) zkoumat, popřípadě se zabývat otázkou, zda propachtovatelé vrátili žalobci pachtovné. Stejně tak nebylo úlohou či povinností Fondu zjišťovat, kdo platí z předmětných nemovitých věcí (DPB) daň z nemovitostí. Soud rovněž považuje za nadbytečné, aby se vyjadřoval k námitkám týkajícím se řádného hospodaření na předmětných pozemcích, kterými žalobce

napadal jednání osoby zúčastněné na řízení, neboť ani posouzení těchto námitek nespadá do rozhodovací pravomoci správního orgánu, a je tudíž irrelevantní i pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí.

VII. Závěr a náklady řízení

92. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
93. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.
94. Soud neuložil osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost a neshledal ani důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. ve třetím výroku rozsudku rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
95. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, neboť žalobce se k výzvě soudu, zda s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí, nevyjádřil (jeho souhlas s projednáním věci bez jednání byl tedy presumován) a žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení neměl námitek. Pro úplnost soud dodává, že neshledal důvod nařizovat jednání za účelem provedení žalobcem navržených důkazů. Listiny, které žalobce v žalobce označil, jsou součástí správního spisu, jímž se dokazování v řízení před správním soudem neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Pokud jde o důkaz, který žalobce označil jako *seznam vlastníků, kteří podali okamžitou výpověď – analýza xls*, soud uvádí, že se svou podstatou nemůže jednat o důkazní prostředek s potenciálem prokázat pro věc významnou skutečnost, neboť se fakticky jedná jen o tabulku, v níž žalobce u jednotlivých výpovědí pouze poznamenal svůj náhled na rozdílnost podpisů na těchto výpovědích či konstatoval jiné údajné vady výpovědí, aniž by tato svá tvrzení jakkoli doložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. ledna 2025

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.